

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

11 Dignus es Domine Deus nos ter accipere gloriam & honorem & virtutem: quia tu creasti omnia, & propter voluntatem tuam erant & creata sunt.

CAP. V.

1 Et vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum intus & foris, signatum sigillis septem. 2 Et vidi Angelum fortem, & predicantem voce magna, Quis est dignus aperire librum, & solvere signacula eius? 3 Et nemo poterat neque in caelo, neque in terra, neque subus terram aperire librum, neque respicere illum. 4 Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inuentus est aperire librum, nec videre eum. 5 Et vnus de senioribus dixit mihi, Ne fleueris: ecce vicit leo de tribu Iuda, radix David, aperire librum, & solvere septem signacula eius. 6 Et vidi, & ecce in medio throni & quatuor animalium, & in medio seniorum, Agnum stantem tanquam occisum, habentem cornua septem & oculos septem: qui sunt septem Spiritus Dei, missi in omnem terram. 7 Et venit, & accepit de dextera sedentis in throno librum. 8 Et cum aperuisset librum, quatuor animalia, & viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, & phialas aureas plenas odoramentorum, quae sunt orationes sanctorum: 9 Et cantabant canticum nouum, dicentes, Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula eius: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo, ex omni tribu & lingua & populo & natione, 10 Et fecisti nos Deo nostro regnum & sacerdotes, & regnabimus super terram. 11 Et vidi, & audiui vocem Angelorum multorum in circuitu throni, & animalium & seniorum: & erat numerus eorum millia millium, dicentium voce magna, 12 Dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. 13 Et omnem creaturam quae in caelo est, & super terram, & sub terra, & quae sunt in mari & quae in eo: omnes audiui dicentes, Sedenti in throno, & Agno, benedictio & honor & gloria & potestas in secula seculorum. 14 Et quatuor animalia dicebant, Amen. Et vigintiquatuor seniores ceciderunt in facies suas: & adorauerunt viuentem in secula seculorum.

CAP. VI.

1 Et vidi quod aperuisset Agnus vnus de septem sigillis, & audiui vnum de quatuor animalibus, dicens tanquam vocem tonitruui, Veni, & vide, 2 Et vidi: & ecce equus albus, & qui sedebat super illum habebat arcum, & data est ei corona, & exiuit vincens vt vinceret.

11 αξιος ει ο κυριος υς ο θεος ημετερις λαβει τω δοςαι υς τω βιβλιω, & τω διωαμιν: οτι συ κτισας τα παντα, & εγω τω θεω λαμβανω τω οκνησας.

Κεφ. ε.

1 Και εδον οπι τω δεξιω τω καθυδωθων οπι τω θρωνον βιβλιον γραμμενον εσωθεν υς εξωθεν, καπτη σφραγισται σφραγισι επτα. 2 ε εδον ανηλον ισχυρι κενυσιντα φωτη μεγαλη, υς αξιος ηθησαι τω βιβλιω, ε λωσαι τω σφραγιδας αυτου; 3 ε εδου εδωκα τω τω υερω, οδε οπι τω σθου, ου δε υκατατω τω σθου ηθησαι τω βιβλιω, ου δε βλεπιτω αυτη. 4 ε ηρω εκλασεν πολλω, οπ ουδης αξιος θρωθεν ηθησαι κωρησαι τω βιβλιω, ουτε βλεπιτω αυτη. 5 ε ηρω οπι παρεβυτηρων λεχη μωι, μη κλαω, ιδου θικουσι λωα, οκ τω σφουλε Ιουδα, η ρίχα Δαuid ηθησαι τω βιβλιω, ε τω ειπω σφραγιδας αυτου. 6 ε εδον, ε ιδου ο μωστω τω θρωνω υς τω πασρωτων ζωων, ε ο μωστω τω σρωτω τρω, θρωτιοι εσηκωσ υς ο σφραγισται, ηρηστω τω δα, ε ο σφουλαμωις ηθησαι, ε ετω τα επτα πωδια τω θρω, ε πωσαλλομωσα εις τωστω τωω ζωω. 7 ε ηδου, ε ολωφε οκ τω σφραγιδας τω καθυδωθων οπι τω θρωνω βιβλιω. 8 ε οπι ηθησε τω βιβλιω, ετα πωσαρω ζωω, ε θικωπιωστωρεσ παρεβυτηρωι επωστω ωκατωι τω θρω, ηρηστωεκατωσ κηταρας, ε φισαλας χρωστωη χρωστωσ διωμωστωτω, εφ ετωσ αι σρωστωχρωστωη αυτω. 9 ε εδουσ ειδωυ κρηλω, λεγωπι, αξιος ει λαθει τω βιβλιω, ε οω σθησαι τωσ σφραγιδας αυτου οπι σφραγι, ε ηρηστω οηρω ημωσ ε τω σμα τω ωω, οκ πωστω σφουλε υς ηρηστωε ηκαθε υς θρωι. 10 ε επικωστωσ αυτωι τω θρω κωω βασιλεις υς ηρωσ, ε βασιλωωωστω οπι τω σθου. 11 ε εδου, ε ηκουστω ωσ φωνιω ανηλωι πολλω κωκηστω θρωνω, ε ηρω ζωωι, ε τα παρεβυτηρων, ε λω ο αρωμωις αυτωτω, μωωσαδωσ μωωσαδωσ, ε χρωσαδωσ χρωσαδωσ, ηρηστωσ φωτη μεγαλη, 12 αξιος οπι τω θρωτι τω σρωστωστωμωτω, λαθει τωω διωαμιν, ε πωωστω, ε θρωι, ε ιζηω, ε βιβλιω, ε δοςαι, ε θω λωγω. 13 ε πωωλιωστωσ, ο οπι τω οωρωω, ε οπι τω σθου, ε υκατωστω τω σθου, ε οπι τωσ θελαωστωσ ε οπι, ε τα εω ωπωι, πωτω ηκωστω λεγωστωσ τω καθυδωθω οπι τω θρω, ε τω θρωι ε ολωγω, ε η βιβλιω, ε η βιβλιω, ε η βιβλιω, ε τω κρωτωσ ετωσ αυτωι τω αυτωτω βιβλιω. 14 ε τα πωωστω ζωω λωγω τω αυτωτω βιβλιω ε ο παρεβυτηρωι επωστω, ε σρωστωπωτω.

Κεφ. σ.

1 Και εδον ο πωωσθησε τω θρωι μωωσ οκ τω επτα σρωγιδωσ, ε ηκουστω ενωσ οκ τω πασρωτων ζωων κωρηστω, οι φωτω βρωστωσ, ηρηστω. 2 ε εδου, ε ιδωυ τωστω λωκωσ, ε ο καθυδωθωσ επ αυτωι ερωσ τω σθου. ε εδουσ αυτω σφραγι, ε ακηλθε νικωσ, ε πωω νικωσ.

NOVUM TESTAMENTUM A IV. et c.

3 Et cum aperuisset sigillum secundum, audiui secundum animal dicens, Veni, & vide. 4 Et exiit alius equus rufus: & qui sedebat super illum, datum est ei ut sumeret pacem de terra, & ut inuicem se interficerent, & datus est ei gladius magnus. 5 Et cum aperuisset sigillum tertium, audiui tertium animal dicens, Veni & vide. Et ecce equus niger, & qui sedebat super illum habebat stateram in manu sua, 6 Et audiui tanquam vocem in medio quatuor animalium dicentium, Bilibris tritici, denario vno, & tres bilibres hordei denario vno, & vinum & oleum ne laferis. 7 Et cum aperuisset sigillum quartum, audiui vocem quarti animalis dicentis, Veni & vide. 8 Et ecce equus pallidus: & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & infernus sequebatur eum, & data est illi potestas super quatuor partes terrae, & interficere gladio, fame, & bestiis terrae. 9 Et cum aperuisset sigillum quintum, vidi subtrahere animas interfectorum propter verbum Dei, & propter testimonium quod habebant. 10 Et clamabant voce magna, dicentes, Vsq; quo Domine, (sanctus, & verus) non iudicas & non vindicis sanguinem nostrum de ijs qui habitant in terra? 11 Et datae sunt illis singulae stolae albae: & dictum est illis vt requisicerent adhuc tempus modicum, donec compleretur confusio eorum, & fratres eorum qui interficendi sunt sicut & illi. 12 Et vidi cum aperuisset sigillum sextum, & ecce tremor terre magnus factus est, & sol factus est niger tanquam saecus oileicinus: & luna tota facta sicut sanguis: 13 Et stellae de caelo ceciderunt super terram, sicut ficus emittit grossos suos cum a vento magno mouetur. 14 Et caelum recessit sicut liber inuolutus, & omnis mons, & insulae de locis suis motae sunt: 15 Et reges terrae, & principes & tribuni, & diuites, & fortes, & omnis scraus, & liber absconderunt se in speluncis & in petris montium. 16 Et dicunt montibus & petris, Cadite super nos, & abscondite a facie sedentis super thronum, & ab ira Agni. 17 Quoniam venit dies magnus ire ipsorum: & quis poterit stare?

3 Et cum aperuisset sigillum secundum, audiui secundum animal dicens, Veni, & vide. 4 Et exiit alius equus rufus: & qui sedebat super illum, datum est ei ut sumeret pacem de terra, & ut inuicem se interficerent, & datus est ei gladius magnus. 5 Et cum aperuisset sigillum tertium, audiui tertium animal dicens, Veni & vide. Et ecce equus niger, & qui sedebat super illum habebat stateram in manu sua, 6 Et audiui tanquam vocem in medio quatuor animalium dicentium, Bilibris tritici, denario vno, & tres bilibres hordei denario vno, & vinum & oleum ne laferis. 7 Et cum aperuisset sigillum quartum, audiui vocem quarti animalis dicentis, Veni & vide. 8 Et ecce equus pallidus: & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & infernus sequebatur eum, & data est illi potestas super quatuor partes terrae, & interficere gladio, fame, & bestiis terrae. 9 Et cum aperuisset sigillum quintum, vidi subtrahere animas interfectorum propter verbum Dei, & propter testimonium quod habebant. 10 Et clamabant voce magna, dicentes, Vsq; quo Domine, (sanctus, & verus) non iudicas & non vindicis sanguinem nostrum de ijs qui habitant in terra? 11 Et datae sunt illis singulae stolae albae: & dictum est illis vt requisicerent adhuc tempus modicum, donec compleretur confusio eorum, & fratres eorum qui interficendi sunt sicut & illi. 12 Et vidi cum aperuisset sigillum sextum, & ecce tremor terre magnus factus est, & sol factus est niger tanquam saecus oileicinus: & luna tota facta sicut sanguis: 13 Et stellae de caelo ceciderunt super terram, sicut ficus emittit grossos suos cum a vento magno mouetur. 14 Et caelum recessit sicut liber inuolutus, & omnis mons, & insulae de locis suis motae sunt: 15 Et reges terrae, & principes & tribuni, & diuites, & fortes, & omnis scraus, & liber absconderunt se in speluncis & in petris montium. 16 Et dicunt montibus & petris, Cadite super nos, & abscondite a facie sedentis super thronum, & ab ira Agni. 17 Quoniam venit dies magnus ire ipsorum: & quis poterit stare?

CAP. VII.

1 Καὶ ἔβλεψα τέσσαρας ἄγγελους ἑστῆτας ἐπὶ τῆς πύλας τοῦ βιβλίου, καὶ ἕνα ἐξ αὐτῶν ἔειπεν, ἔρχου, καὶ λαβὴν τὸ βιβλίον τῆς ῥῆσεως, ἵνα δώσω σοὶ αὐτό. 2 καὶ εἶπεν ἄγγελος, καὶ εἶπεν, τίς ἐστίς; καὶ εἶπεν, ὁ πρῶτος τῶν ἑπτὰ. 3 καὶ εἶπεν, λαβὴν τὸ βιβλίον τῆς ῥῆσεως, ἵνα δώσω σοὶ αὐτό. 4 καὶ εἶπεν, τίς ἐστίς; καὶ εἶπεν, ὁ πρῶτος τῶν ἑπτὰ. 5 καὶ εἶπεν, λαβὴν τὸ βιβλίον τῆς ῥῆσεως, ἵνα δώσω σοὶ αὐτό. 6 καὶ εἶπεν, τίς ἐστίς; καὶ εἶπεν, ὁ πρῶτος τῶν ἑπτὰ. 7 καὶ εἶπεν, λαβὴν τὸ βιβλίον τῆς ῥῆσεως, ἵνα δώσω σοὶ αὐτό. 8 καὶ εἶπεν, τίς ἐστίς; καὶ εἶπεν, ὁ πρῶτος τῶν ἑπτὰ. 9 καὶ εἶπεν, λαβὴν τὸ βιβλίον τῆς ῥῆσεως, ἵνα δώσω σοὶ αὐτό. 10 καὶ εἶπεν, τίς ἐστίς; καὶ εἶπεν, ὁ πρῶτος τῶν ἑπτὰ. 11 καὶ εἶπεν, λαβὴν τὸ βιβλίον τῆς ῥῆσεως, ἵνα δώσω σοὶ αὐτό. 12 καὶ εἶπεν, τίς ἐστίς; καὶ εἶπεν, ὁ πρῶτος τῶν ἑπτὰ. 13 καὶ εἶπεν, λαβὴν τὸ βιβλίον τῆς ῥῆσεως, ἵνα δώσω σοὶ αὐτό. 14 καὶ εἶπεν, τίς ἐστίς; καὶ εἶπεν, ὁ πρῶτος τῶν ἑπτὰ. 15 καὶ εἶπεν, λαβὴν τὸ βιβλίον τῆς ῥῆσεως, ἵνα δώσω σοὶ αὐτό. 16 καὶ εἶπεν, τίς ἐστίς; καὶ εἶπεν, ὁ πρῶτος τῶν ἑπτὰ. 17 καὶ εἶπεν, λαβὴν τὸ βιβλίον τῆς ῥῆσεως, ἵνα δώσω σοὶ αὐτό.

1 Post hec vidi quatuor Angelos stantes super quatuor angulos terrae, tenentes quatuor ventos terrae ne flarent super terram, neque super mare, neque in vllam arborem. 2 Et vidi alterum Angelum ascendētem ab ortu solis, habentem signum Dei viui: & clamauit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terrae & mari, dicens,

HHHh ij